

«Den beste skoleuka på 3 år» fra Südtirol

Utsagnet i overskrifta stammer fra en av deltakerne på skoleutvekslingen. Den siste april-uka hadde Selbu videregående skole besøk av 4 hyggelige, lite jålete og ekte elever og en lærer fra en skole i Bruneck i Südtirol som i dag tilhører Italia.

Mange ting å sammenligne

I 2012 reiste 6 elever og en lærer fra Selbu til Südtirol. I år kom elevene derfra på gjensitt og bodde hjemme hos Selbu-elevene. Det å bo hjemme hos hverandre gir mange spennende innblikk i hverdagslivet. Hva er det egentlig folk spiser til frokost? Hvordan innreder de husene sine? Og hvordan feirer man en fest, både her og der?

Til tross for at det er ganske mange kilometer mellom Sør-Trøndelag og Südtirol, så er mange ting nokså like: Den litt eldre bondekulturen, f. eks. verk-tøyene bøndene brukte, utstyret på gårdene. Og sannelig bygde også tirolerne deler av sine hus i tømmer.

Skolelivet har også lignende utfordringer for ungdommene både her og der: «Hva skal jeg bli, når jeg blir stor? Hva skal vi velge?» Disse spørsmålene er nok ennå mer presserende for elevene fra Südtirol som tross alt er avhengig av svingningene i den italienske økonomien. For dem er Europas økonomiske krise mye nærmere, selv om Südtirol er den provinsen i Italia med best økonomi. Det gjelder derfor å skaffe seg en så god utdanning som mulig.

Livet i Selbu sett fra Südtirol

Det viste seg også at livet sør for Alpene er ganske kostbart. Gjestene var hyggelig overrasket over boligprisene i Selbu, sammenlignet med deres hjemsted. Besøkt

hos «Selbuhus» gav lyst til å ta et flott og rimelig ferdighus med over Alpene. I tillegg har vi rett og slett god plass i Norge, noe som også oppleves som en fordel.

Elevene og læreren likte seg godt på Selbu vgs.: «Dette er en liten og oversiktig skole, akkurat som barneskolen min.», sa en av deltakerne. Gjestene deltok i undervisningen i diverse fag og fikk mange inntrykk fra møtene med elevene og ansatte. Undervisningen generelt opplevde de som mye mer avslappet enn på sin egen skole.

Vi spurte Janosch (18) om hvordan han hadde likt seg i Selbu: «Sehr gut. Her går ting litt saktere enn hos oss. Atmosfæren på skolen er mer familier. Og jeg tror at folk ikke må jobbe like hardt som hjemme i Bruneck. Til gjengjeld er mange i Selbu dyktige idrettsutøvere.»

Mange inntrykk fra Trøndelag

Elevene fikk seg en rundtur i Selbu og dro til Malvik og Trondheim. I Trondheim stod severdighetene fra Hurtigruten til Nidarosdomen på programmet. I Malvik oppdaget de til og med en skoleklasse som lærer seg italiensk. Turen til fjorden fortsatte med en utflykt til fuglelivet på forblåste strender på Frosta og Tautra. Litt norsk lærte gjestene også: «Søt jente» og ordene for en del lokale matvarer...

En tøff historie

I og med at skolen hadde besøk av tyskspråklige elever, så var de med i en del tysktimer og fortalte om sin landsdel og historien som førte provinsen til Italia. Spennende for nordmennene – den italienske okkupasjonen av Südtirol er en nesten ukjent historie for mange her.

Læreren inntrykk

Vi spurte læreren Fabian Platzengummer etter hans inntrykk. «Det var mange positive overraskelser for meg. La oss ta landskapet først: Mye er ganske likt, men det som vokser i 200-meters-høyde i Selbu, vokser i Südtirol i 1.400-meters-høyde. Kveldene i Trøndelag er lenger og kan brukes ute. Og så har dere vannet og fisken og fjordene.»

Hva med været? «Været var mye bedre enn ventet. Fra alpene er vi også vant til en del ruskevær og til mye snø. En ettermiddag, så grillta vi pølser på stranden

Südtirol i nyere tid

1918 – Landsdelen blir overført fra Østerrike til Italia etter 1. verdenskrig.

1920-tallet – De italienske fascistene innfører strenge lover som forbyr folk bruken av sitt morsmål og gjør italiensk til det eneste tillatte språket.

1939 – Mussolini og Hitler blir enige om at Italia kan få landet mot at Hitler får befolkningen. Krigen stopper imidlertid den planlagte tvangsutflyttingen.

1950-tallet – Demonstrasjoner og sabotasje-aksjoner gjør verdensoffentligheten oppmerksom på en fortsatt omfattende etnisk diskriminering i Südtirol.

Fra 1972 – Avtaler som gir kulturell og økonomisk selvstyre innføres etter lange forhandlinger.

sammen med elevene ute i ved et gapahuk! Dette gjør vi bare på sommeren»

Og hvordan opplevdes den norske maten for en som er vant til mediterrane kjøkkenkunst? «Helt supert. I løpet av disse dagene har vi prøvd alt fra pizza og taco til kylling og steik. Og så var det den gode fisken fra havet da. Prima.»

Hvordan opplevde dere folk dere møtte? «De var åpne. Det var ikke vanskelig å komme på talefot. Faktisk var det lettere enn i dalene hjemme. Jeg tro egent-

lig at livet er litt enklere i Selbu, for folk her har lært seg litt mer å ta det som det kommer...»

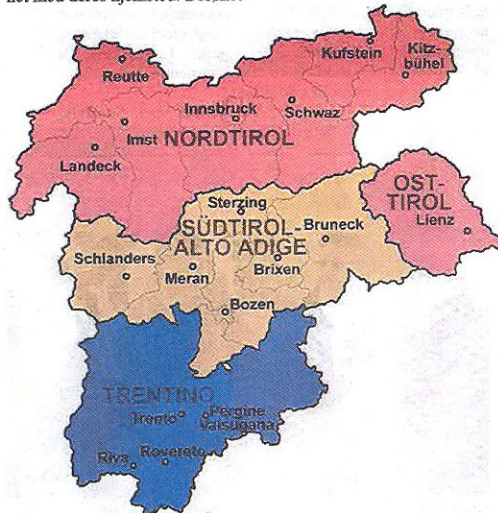
Hvordan var det for dere å komme til en norsk utkant-kommune? «Her i Selbu kommune har dere et system som fungerer godt, sett med våre øyne. Man får alt man trenger: Hus, butikker, bensinstasjon, skoler. Så har Selbu en sentral beliggenhet, både i forhold til flyplassen og i forhold til byen. Selv om man kan føle seg ved verdens ende, så har man alle muligheter. Og til tross for den økonomiske krisen i Europa

ET FØRSTE FORSIKTIG MØTE med tørfisk om bord på Hurtigruten.

TROLLET: Elevene fra begge skolene på felles tur i Selbu.

TIROL er i dag delt i tre deler: Nord- og Osttirol hører til Østerrike. Südtirol hører til Italia og utgjør der en region sammen med det italienskspråklige Trentino. (Kilde til kartet: Wikipedia)

- Selbu vgs. hadde besøk

AVSKJEDSFESTEN på skolen.

SÜDTIROLERNE prøvde å se elg, men til tross for iherdige forsøk uten å lykkes.

går det jo rimelig bra her.»

En av Selbu-elevene sa: «Skoleutveksling gir mye læring. Den hjelper å finne ut hvem vi er, nettopp i møte med folk fra andre kulturer. Det å få besøk fra utlandet, gjør Selbu større. Verden blir mindre, når vi har venner i andre land.»

Joerg Kunzendorf (tekst)
Manuel Staggl (foto)

BAUERN-HOF: Elever fra Selbu og Bruneck sammen med rektor Arnstein Trøite på gårdsbesøk i Selbu.

